

ne følge af målsætningen om at indføre et unionsborgerskab?

Kan regeringen bekræfte, at sidstnævnte betyder, at Danmark ikke agter at deltage i den udbygning og styrkelse af de rettigheder, der knytter sig til unionsborgerskabet, som det er omtalt i Maastricht-Traktatens artikel 8 E, uden det er besluttet ved en bindende folkeafstemning?

Spørgsmål nr. 39:

»Kan regeringen bekræfte, at formuleringen i bemærkningerne til en ny tiltrædelseslov om, at »Danmark ikke deltager i den udbygning og styrkelse, der vil kunne følge af unionsmålsætningen (artikel B) på de fire områder, der er nævnt i Edinburgh-Afgørelsens afsnit A-D«, faktisk betyder, at Danmark ikke agter at deltage i den udbygning og styrkelse, der vil kunne følge af målsætningen om at udvikle et nært samarbejde vedrørende retlige og indre anliggender?

Kan regeringen bekræfte, at sidstnævnte betyder, at Danmark ikke agter at deltage i den udbygning og styrkelse af samarbejdet om retlige og indre anliggender, der vil følge af en anvendelse af Maastricht-Traktatens artikel K.9., uden det er besluttet ved en bindende folkeafstemning?

Samlet besvarelse på spørgsmål nr. 38-39:

Så vidt det er regeringen bekendt, er der ikke planer om at fremsætte konkrete forslag om henholdsvis unionsborgerskab (art. 8 E) eller det retlige samarbejde (art. K.9.), når Maastricht-Traktaten træder i kraft. Af denne grund kan der ikke tages stilling. Der er intet til hinder for, at der kan anvendes bindende folkeafstemning i de tilfælde, der er beskrevet i spørgsmål 38 og 39. Statsretligt kan det ske enten i henhold til grundlovens § 20 eller i henhold til grundlovens § 42, stk. 6. På baggrund af formuleringen i den politiske aftale imellem 7 af Folketingets partier, jf. de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 177, pkt. 3, finder regeringen det naturligt, at der i de i spørgsmål 38 og 39 nævnte tilfælde anvendes bindende folkeafstemning.

Spørgsmål nr. 40:

»Kan regeringen bekræfte, at Danmark ikke deltager i drøftelse af de forsvarsmæssige

aspekter af sikkerhed inden for Unionen, som disse er beskrevet i Udenrigsministeriets notat af 14. februar 1992 til Folketingets Markedsudvalg vedrørende forholdet mellem Den Europæiske Union og WEU indtil 1996 (Bilag (91.1) 461)?«

Svar:

Ja, jf. de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 177, side 17.

Spørgsmål nr. 41:

»Kan regeringen bekræfte, at Maastricht-Traktatens art. J.4., stk. 1's formulering om »udformning på langt sigt af en fælles forsvarspolitik, som med tiden vil kunne føre til et fælles forsvar«, er uden betydning for Danmark?«

Svar:

Ja, jf. de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 177, side 17.

Spørgsmål nr. 42:

»Kan regeringen bekræfte, at Maastricht-Traktatens art. J.4., stk. 2, er uden betydning for Danmark?«

Svar:

Ja, jf. de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 177, side 17.

Spørgsmål nr. 50:

»Har den danske regering gjort noget for at gennemføre Juni-Bevægelsens ønske om at få fastslået, at »ingen EF-regel kan ophæve danske lønmodtageres overenskomstmæssige eller andre efter forhandling fastsatte rettigheder. Enhver retsakt finder i øvrigt kun anvendelse, dersom de omhandlede personer eller organisationer ikke er dækket eller bliver dækket af en i Danmark frivilligt indgået overenskomst, hvis indhold ikke strider imod målsætningen for den pågældende retsakt?«

Svar:

Under forhandlingerne, der førte frem til Det Europæiske Råds møde i Edinburgh den 11.-12. december 1992, forhandlede regeringen på grundlag af det danske memorandum af 30. oktober 1992, »Danmark i Europa«. Forhand-